

למה לכאורה יש עכובים בגאולה ? (חלק ה)

עכובים בגאולה כדי לראות ולחוש את התוצאות השליליות של הקונספציות המדומינות

1. ברכות נז: - תנו רבנן הרואה מרקוליס אומר ברוך שנתן ארך אפים לעוברי רצונו. מקום שנעקרה ממנו עבודת כוכבים אומר ברוך שעקר ע"ז מארצנו וכשם שנעקרה ממקום זה כן תעקר מכל מקומות ישראל והשב לב עובדיהם לעבדך

2. עין איה ט קיג' - מדת הסבלנות היא נחוצה ברוב, להיות כל איש ירא ד' וגדול באהבת שמו הגדול יתברך סובל גם את כל הנסוגים מאחרי ד', כל זמן שאינם קמים ביד רמה לרדוף ולהדוף את ישרי דרך מדרכם הטובה. ע"כ אנחנו מוזהרים בכל דיני דרכי שלום גם נגד רשעים עובדי ע"ז. אמנם מדה זו תוכל לגרום לאדם שפלות רוח הקדושה, כאילו חלילה משוא פנים יש בדבר, לומר שגם הדרך של רשע וכסל יש לה פנים, והיא דרך רעה מאד המעכרת דעתו של אדם ומורידה את ערכו בתמימות דרך ויראת ד' טהורה. ע"כ צריך שתהיי הסבלנות קנויה מצד אחר, לא מצד נשיאת פנים של שקר לשקר והכפירה חלילה, כ"א מצד ההשקפה השלמה שההשגחה העליונה עושה היא את שליחותה בכל, "עושה שלום ובורא רע". וכשם שהתכלית העקרית היא ודאי שישבו בני"א להכרה האמיתית, "וימלא כבוד ד' את כל הארץ", שרק בידיעת ד' השלמה יבאו בני"א לתעודתם הרוחנית וגם למטרתם הגשמית. כי יוטבו עי"ז המדות והשלום יתרבה בעולם, והאהבה הטהורה ותגבורת ההשכלה הצרופה תוסיף פרי קודש הלולים. אבל הדרכים שבהם יבא מין האלושי כולו להכרת האמת הם שונים ומסובכים, ומהם נמצאים דרכים רבים שעצם הרע והשקר הוא עצמו הדרך להביא אל הטוב והאמת, כי הרע מבחין את הטוב כדאי בספר יצירה, וע"י כל המהומה והמבוכה היוצאת אל הפועל בעולם ע"י כל התרבותיות הרעות של דיעות זרות במושגי האמונה והדרכות רעות שבדרכי המוסר, ידע המין האנושי בסוף להודע בהכרה נאמנה מה טוב ומה נאמן הוא דרך ד', וכמה ראוי הוא להיות רודף לדעת את ד'. אם כן צריכים כל המדות הרעות וכל דרכי ע"ז ושיטות של כל מיני כפירה לצאת אל הפועל. והוא הארך אפים שהקב"ה נותן לעוברי רצונו, שהם עוברים הרצון התכליתי. אמנם מפני אריכות הגדולה של הפנים השונים שהרצון האלהי הכללי יושג על ידם, הם נסבלים, והם ג"כ נאחזים בכללות הסבות שלהבאת טובה לעולם. וכשם שקילוסו של הקב"ה עולה מן הצדיקים כך הוא עולה מן הרשעים. ע"כ ראוי לברך בכל ראותו ע"ז הנסבלת מרב טוב ד', להיות נותן טהור מטמא, ברוך שנתן ארך אפים לעוברי רצונו, ותתברר מזה ג"כ מדת הסבלנות ע"פ איכותה האמיתית, עם ההבנה השלמה בדרכי ד' הגדולים, חסדך ד' מלאה הארץ.

3. סבלנות מול תרבות מקולקלת בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: (תהילים צב, ח')